

mig. Kunde det nu ikke affurat ligesaa godt træffe overfor enhver Examenkommission? Naar der bliver spurgt, hvorvidt et givet Ugteffabsløfte medfører Pligt til at indgaa Ugteffab, kan da ikke en Høiesteretsassessor eller en Generalauditor ligesaa vel have sin Mening derom som en Professor; og hvad angaar Virkelighed og Paaholdenheden paa sin egen Mening, kan den da ikke være ligesaa stor hos hine som hos denne? Det viser just, hvorledes man skuffer sig. Man klager over, at der er Noget, der hører til Examen, som man ikke kan fjerne, hvorledes man indretter den, naar man maa sætte Mennesker til at examinere, og lade menneskelige Individualiteter være istedetfor at kunne lade den absolute Lov træde rent frem. Der er ved Examen mange store Vanskeligheder, og disse ere ikke overvundne ved vort Universitet. Vore Universitetsexamina kunne trænge til Forbedring i Lovbestemmelserne om, hvad der skal forlanges og læres, og med Hensyn til den Maade og den Form, hvorunder Examen afholdes, men det er at gaa ud fra uklare Forestillinger om, hvad Examen i det Hele er, og hvad der kan opnaas, naar man uden Videre slaar fast, at der skal være Examenkommissioner.

Skytte: Naar jeg har forlangt Ordet, saa er det blot for at motivere Mindretallets Stilling overfor Flertallet og overfor Ministerens Vædringsforslag Nr. 1 til § 3. Det er jo det høie Things Medlemmer bekendt, at vi ere gaaede Flertallet temmelig langt imøde, ialtfald saa langt, som vi med Rimelighed kunde gjøre det; men Alt maa dog have en Grænse, og nu blev Grænsen ved Vædringsforslaget Nr. 1 til § 3. Det har staaet klart for os, at 3,000 Rb. vist vilde være ganske passende for en Mand, der faar Efterløn. Man har altid gjort Regning paa, at med Forlønnen maatte man ikke tage det saa note, naar Efterlønnen var god, og jeg antager, at naar en Mand har 3,000 Rb. om Aaret, altsaa omtrent 9 Rb. om Dagen, saa kan det selv om han har en klæffelig Familie at sørge for, dog altid forslaa noget. Man maa ganske vist huffe paa, som det er udtalt af Anden, at den høie Løn indtræder først efter visse

Maas Forløb; men det vil dog være nok, naar der tillige er sikret den Paagældende Noget for de gamle Dage, især saaledes som han bliver sikret ved vor Pensionslov. Det staaer ikke ganske klart for mig, om disse 400 Rb. skulle bibeholdes som Hjælp til Votig, som Husleiehjælp, eller om de gaa over til at blive fast Lønning; gaa de over til at blive fast Løn, vil der jo paa Grund af dem komme en Indtægt mere tilstede for deældre, idet de ogsaa ville faa Pension af dem. Det er nu min og min ærede Vens (N. P. Hansens) faste Mening, at man meget godt kan blive staaende ved, hvad Folkethinget har foreslaaet i § 3, nemlig de 3,000 Rb. Jeg tror, at man skal betænke sig meget paa stadig at gaa frem med at give Tillæg snart til det One og snart til det Andet. Det er de skatteværende Borgere, der stadig maa gribe i Kommen, og det er ikke vist, at de kunne holde ud, naar vi saaledes maa udskrive høiere Skatter det ene Aar efter det andet. Jeg tror, at en lille Smule Økonomi kunde ved denne og lignende Leiligheder være paa rette Sted. Det er min Mening, at man bør lønne disse Herrer med 3,000 Rb. Jeg skal med disse faa Ord anbefale og bede det ærede Thing om at stemme mod Vædringsforslaget under Nr. 1 til § 3.

Madvig: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Madvig: Jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at der her slet ikke er Tale om et Tillæg. De 400 Rb. ere Noget, som Professorerne hidtil have havt og have havt i umindelige Tider.

Skytte: Jeg kan ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem kan sige, at der her slet ikke er Tale om Tillæg. Efter det af Folkethinget vedtagne Forslag er der netop Tale om et Tillæg af 400 Rb.

Ordføreren: Jeg vil dog bede den